No. 26 DINGSDAG 1 MAART 1859.

ZES EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe,

Brengt ter kennis van 't algemeen, dat de **handelsprijzen** der GRANEN, LEVENSMIDDELEN en andere voorwerpen, aangevoerd op de weekmarkten in deze Provincie, gedurende de eerste helft der maand Februarij ll., hebben bedragen, als volgt:

BENAMING DER VOORTBRENGSELEN	MAAT EN GEWIGT.	ASSEN. Laagste		ASSEN. Hoogste		COEVORDEN. Laagste		COEVORDEN. Hoogste		HOOGEVEEN. Laagste		HOOGEVEEN. Hoogste		MEPPEL. Laagste		MEPPEL. Hoogste	
Rogge, winter	mud	5	25	5	50	5	20	5	50	5	35	5	70	5	70	6	70
» zomer	»																
Boekweit, zand	»	0	00	0	00		00			0	00	0	00	4	50	5	20
» veen	»	4	10	4	90	4	20	5	00	4	50	5	70	4	80	5	50
Aardappelen, vroege	»			0													
» late	»													1	35	2	00
» ruige witte	»	0															
» roode Venlosche	»	1	00	1	15												
Hooi	500 Ned. pd.	00	00	0													
Stroo	»	8	00	9	00												
Eijeren, kippen	100 stuks	1	75	2	25	0	00	0	00								
» eenden	»					0	00	0									
Boter, gras	Ned. pond	0	00	0	00		00	0	00	0	00	0	00	0	00	0	
» hooi	»	0	82	0	87	0	65	0	70	0	80	0	95	0	90	1	03

Op de weekmarkten te SMILDE was niets aangebragt:

Assen, 23 Feb. 1859.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Assen brengen ter kennisse van belanghebbenden, dat door den Militieraad voor de ligting 1859, de navolgende lotelingen uit deze gemeente zijn vrijgesteld van den dienst

Voor altijd:

Cebes Hofsiede, klasse 1856, No. 29
Egbert Dilling, " " " 38.
Nicolaas Willem Hofstede, klasse 1858. No. 37, alle wegens volbragte broederdienst.

Voor een jaar.

Roelf Roelfsema, klasse 1855 no. 37, buitenlandsch zeevarende.
Hendrik Schreuder, klasse 1856 no. 26, te klein.
Johannes Bontjer, klasse 1856 no. 28, te klein.
Petrus van der Reijns, klasse 1856 no. 39, broederdienst.
Jan Ebeling, klasse 1856 no. 45, te klein.
Hendrik Tinholt, klasse 1856 no. 48. wangestalte der borst.
Geert Ugen, klasse 1857 no. 41, broederdienst en te klein.
Gerhardus Johannes Franke, klasse 1857 no. 44, te klein.
Jan van Rossum, klasse 1858 no. 23, broederdienst.
Harm Boering, klasse 1858 no. 28, te klein.
Hartog van der Wijck, klasse 1858 no. 29, bijziende.
Arnoldus van Dokkum, klasse 1858 no. 35, te klein.
Jacob Bontjer, klase 1858 no. 36, te klein.
Anthonius Johannes de Grijs, klasse 1858, no 38 student in de theologie.
Hendrik Cazemier, klasse 1858 no 40. te klein.
Harm van Rhee, klasse 1858 no. 41, broederdienst.
Hendrik Struijk, klasse 1858 no. 43, te klein.
Hendrikus van Dijk, klasse 1858 no. 46, te klein.

Assen, 16 Februarij 1859.

Burgemeester en Wethouders vnd.,
De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
G. L. W. VOS.

OVERZIGT
der belangrijkste Gebeurtenissen

1 Maart.

Oorlog of vrede?

De vraag wordt oud, maar zij blijft toch belangrijk en ons antwoord is: de hoop op het behoud des vredes werd in de jongste dagen versterkt.

Lord *Cowley*, gij weet het, lezers! is thans te Weenen of misschien al op de terugreis, of welligt weder te Londen, want vertrekken en aankomen is thans bijkans hetzelfde, en hoewel de Engelsche pers Europa wilde wijs maken, dat hij er zoo „op zijn eigen houtje" heen trok om „als liefhebber van den vrede" met den Oostenrijkschen Minister *von Buol* eens te keuvelen over Frankrijk's eischen; enz. enz., zoo weet de schoolknaap wel beter en elk zegt of denkt: „Lord *Cowley* heeft eene belangrijke zending te Weenen en wel namens zijn, welligt ook ten halve namens het Fransche Gouvernement. Hij weet, wat Keizer *Napoleon* wil, hij weet wat Engeland wenscht, en hij zal dus met kennis over de zaken kunnen spreken.

Dit is vredelievend, ook van Frankrijk, als dit de reis van *Cowley* goedkeurde en dit geeft hoop op eene minnelijke schikking, terwijl die hoop werd versterkt door deze verklaring van den Engelschen Minister van Buitenlandsche Zaken, in het Parlement afgelegd: „het tijdstip is niet ver meer af, waarop de Kerkelijke Staat, *op verzoek van het Pausselijk Gouvernement*, door de Fransche en Oostenrijksche troepen zal worden ontruimd."

Dit is al veel gewonnen, maar Frankrijk eischt meer, het wil Oostenrijks invloed in Italie fnuiken en de vraag zal zijn, hoe en in hoeverre het dat wil. Deze vraag is veel belangrijker, dan de ontruiming van Rome, Ancona en Bologna

Maar, als in een kort tijdsbestek die plaatsen zijn ontruimd, is dan Italie gevrijwaard voor de revolutie? Geheel Europa meende altijd, dat het Fransche garnizoen te Rome orde hield en het heengaan van dat garnizoen zou zijn het inhalen der revolutie. Dit is nog veler geloof, doch het vertrek dier troepen zal ook het gebod tot den Paus zijn: „verander uw binnelandsch bestuur en dood de revolutie, door de vrijheid te *geven*, die zij dreigend *eischt*. De Paus zal gedwongen doen, wat hij uit vrijen wil niet meende te moeten geven en — de zaak is in orde."

't Is logisch geredeneerd, maar of *Pius IX* daarnaar zal handelen, of hij, daartoe genegen, de magt zal hebben het te doen, is eene andere vraag, en te moeijelijker is het, zulk eene vredelievende en gelukkige oplossing van het geheel te verwachten, als men bedenkt, dat de vrijheid haar zetel zou oprigten op de puinhoopen van het wereldlijk gezag, door de Prinsen der Kerk uitgeoefend.

Deze zullen dan als één man om *Pius* staan en strijden voor hun belang en voor hunne eer.

Hoe 't zij — Frankrijk is de zaak ernst en er mogen zijn, die met *Napoleon's* dreigende houding spotten, die roepen: „wij zullen er staan, als gij maar eens over de grenzen komt en een oorlog is uw graf!" wij antwoorden wat mij onmiddelijk in 't midden bragten: „*Napoleon* is kwaad als vijand, want hij heeft magt, en als hij de vlag ontrolt met het devies: „*vrijheid!*" dan roepen duizende, tienduizende Italianen: „kom bij ons, wij wachten u als vriend en zullen gezamenlijk den goeden strijd strijden!"

Duitschland neemt in de pers en in de Wetgevende Vergaderingen wel eene voorname houding aan tegen Frankrijk, maar die het hardst en het stoutst spreken, zijn nog niet de strijders op het oorlogsveld.

En dat er ook zijn, die met ons eenstemmig denken bewijst *Cowley's* reis naar Weenen op welsprekende wijze.

Als *Napoleon* niet zoo te vreezen was, zou Engeland zijn gezant niet leenen, om den rol van bemiddelaar te spelen. 't Is zeer gemakkelijk op het papier van honderd duizenden, ja van millioenen krijgslieden te spreken, maar die levend, goed gekleed en uitgerust in 't veld te brengen, is geheel iets anders. Om die lieden *in* het leven te houden, opdat zij kracht en moed hebben anderen *uit* het leven te helpen, wordt veel moeite en veel geld geëischt, en is Italie, zoo als het zich nu vertoont, dit wel waard?

Men moge in enkele Duitsche wetgevende kamers den uitvoer van paarden willen verboden hebben — men moge er in krachtige taal zelfs de politieke houding van Frankrijk afkeuren — men moge weder met zalving of met hartstogtelijkheid spreken van de Duitsche eénheid, welk Duitscher, welk Protestantsch Duitscher althans, kan met hart en ziel strijden voor eene Mogendheid als Oostenrijk, die zoo gaarne speelt met den ultramontaanschen domper, en de klagten der Protestanten niet verhoort en die nog wel de pretentie heeft van te moeten staan aan het hoofd van een eenig Duitschland!

En ook over Duitschland's eenheid te mijmeren, te spreken, te zingen zelfs het is geheel iets anders dan het harnas aan te schieten, het zwaard om het lijf te gespen, den snaphaan op den schouder te nemen, en uit te trekken met de zeer groote kans van niet weder in te trekken, en dit alles opdat de verdrukte Italianen niet worden vrijgemaakt door een *Napoleon!*

De Engelsche Lords denken er ook anders over, want anders hadden zij geen gejuich aangeheven, toen de Regering verklaarde: „er is hoop op behoud des vredes, want de Fransche en Oostenrijksche troepen verwijderen zich, met goedkeuring van den Paus, uit midden-Italie, en daardoor verdwijnt de hoofdaanleiding van al de onrust."

En die Lords op hun door water omspoeld krijtgebergte zijn ook niet zeer bang!

Laat ons hopen, dat Lord *Cowley* een goed en verstandig gehoor vinde en alzoo de proef, de zware, dure, bloedige proef niet behoeft genomen te worden, om den derden *Napoleon* „teregt te zetten."

Die dit laatste gaarne willen, zou men welligt niet op het slagveld zien.

Lord *Palmerston* heeft de interpellatie, die bovenstaande belangrijke verzekeringen van het Engelsche Ministerie uitlokten, in zeer gematigde en bedaarde bewoordingen gesteld, en werd daarvoor beleefdelijk bedankt bij monde van den heer *Disraëli*. Lord *Palmerston* herinnerde zich voorzeker, dat hij op dit oogenblik ook niet meer te vragen had, indien hij het lid niet op den neus wilde krijgen, en tevens, hoe hij in soortgelijke omstandigheden als Minister dikwijls had gezegd: „ik moet, uit staatsbelang, zwijgen."

Alzoo, in Engeland is het thans Hozannah, en Lord *Cowley* de vredes-bode, maar wat zegt de Fransche pers van zijner Lordschaps reis? Men doet toch niet onverstandig, door ook eens naar deze te luisteren. Wij zullen daaromtrent het een en ander mededeelen:

„De Pausselijke Staten moeten ontruimd worden, door de Oostenrijksche en Fransche troepen — dat is Frankrijks meening, maar dat kan de hoofd-oorzaak niet zijn, die Frankrijk drijft tot zijne oorlogzuchtige houding, want Frankrijk is te Rome meester, en waarom zou het er zoo op gesteld zijn, om dat niet te wezen?

„Zou *Napoleon* tevreden zijn, als hij de plak te Rome neerleggende, daar naast ziet de Oostenrijksche?

Dat is moeijelijk te gelooven, en Frankrijk vraagt ook meer. Het eischt eene wijziging, zoo niet de vernietiging der tractaten tusschen Oostenrijk en eenige kleinere Staten van Italie gesloten — tractaten, waardoor de Weener politiek meestertje speelt en die Staten aan haar leiband loopen.

Daar is de knoop, die ontward moet worden en dat hoogstwaarschijnlijk niet zeer gemakkelijk zal zijn."

't Is daarom, dat de Parijsche pers niet zoo onvoorwaardelijk gelooft aan den goeden uitslag van Lord *Cowley*'s zending, maar daarin is toch iets, dat zij van groot belang acht. Zij doet opmerken, dat Engeland, door haar gezant als bemiddelaar te leenen, ja als 't ware voor Frankrijk en Engeland beide op te treden, zich op een onzijdig standpunt moet houden, als Oostenrijk geen toegenegen oor leent aan de gedane voorstellen, en er dan zoo alleen staat, als zij eerst Frankrijk trachtte te plaatsen.

Vraagt gij ons nu, wat wij van den staat van zaken denken, dan blijven wij bij ons gevoelen, dit namelijk:

„Keizer *Napoleon* wil in Italie een anderen staat van zaken, en in de eerste plaats fnuiking van Oostenrijks zedelijke en stoffelijke overheersching in die oorden.

„Keizer *Napoleon* rekent, tot bereiking van dat doel, op de hulp van duizenden en tienduizenden Italianen, die het juk, 't welk op hunne schouders rust, moede zijn.

„Keizer *Napoleon* is overtuigd, dat Rusland hem zedelijk steunt, en, is het nóod, voor hem het zwaard zal trekken.

„Keizer *Napoleon* gelooft, dat Engeland geen partij zal kunnen, althans niet zal durven trekken tot bestendiging van het Oostenrijks despotismus in Italie.

„Keizer *Napoleon* meent, dat het overige Duitschland gewapend zal toezien wat er in Italie gebeurt, en niet in 't veld zal treden, als er niets gebeurt, dat Duitschland zelf bedreigt."

En inderdaad, als hij bewijst, overal waar dit hem mogelijk is, dat hij de vrijheid van anderen en geen voordeel voor zich zelven zoekt, dan heeft hij de opinie aan zijne zijde, en die heeft ontzettende kracht, immers wie durft spreken en handelen, om een staat van zaken in 't leven te houden, als die thans in Italie is?

Dat Oostenrijk thans „kris en kras" zweert bij de heiligheid der tractaten, dat het spreekt van ijzeren wil en onwankelbare voornemens, dat het uitroept: „wij zijn niet bang voor oorlogs-toebereidselen!" dat alles kost geen geld en eischt geen bloed, en het hoopt door hard te blazen, den vijand te verschrikken of de eisch van zijne

tegenstanders wat lager te doen stemmen, maar wij blijven gelooven, dat het Weener Kabinet een of meer achterdeurtjes zal zoeken, waardoor het, hoewel zeer gracieuselijk, zal ontsnappen.

Spoedig zullen wij wel iets hooren, dat ons vermoeden bevestigt of logenstraft.

Op onze vraag, zooeven gedaan, wie de rust zal bewaren in de Pausselijke Staten, als de Franschen en Oostenrijkers vertrokken zijn, geeft de buitenlandsche post, die ons op dit oogenblik in handen komt dit antwoord; »de Paus zal eenige regementen Zwitsers leenen, vermoedelijk van den Koning van Napels»

Maar zal Napels die magt willen of kunnen missen?

De Oostenrijksche soldaten, Italianen van geboorte, tot verschillende garnizoenen behoorende en thans met verlof, zijn opgeroepen. Die maatregel — zegt de Oostenrijksche Regering — is alleen noodzakelijk geworden door de wapeningen in Sardinie. Dat zij vreest voor desertie dier krijgslieden naar het leger van Koning *Victor Emmanuel*, vergeet zij er bij te voegen.

Dat het doel der reis van Lord *Cowley* verschillend wordt beoordeeld, ook door de pers, spreekt van zelven.

Vele dagbladen doen als de almanakken. Als de een een droog voorjaar profeteert, kondigt de ander een nat aan, beiden in de overtuiging, dat zij er zoo wat niets van weten, en in de hoop, dat zij het zullen raden. Een derde wil weten, dat het tamelijk nat en droog zal zijn en heeft even veel kans op eene gelukkige profetie. Zoo verhaalt nu zeker blad, dat Lord *Cowley* te Weenen zal praten over 't geen op de aanstaande conferentie te Parijs ter tafel zal worden gebragt en een ander voegt er bij: »hij presenteert Oostenrijk, Engelands en Pruissens bemiddeling aan»

Terwijl Engeland zijn gezant als vredezoeker naar Weenen zendt, en deze er welligt officieus ook voor Frankrijk optreedt, vraagt de Engelsche Regering t w a a l f millioen gulden tot uitrusting van 26 oorlogschepen en 3000 zeelieden, en wel, wonderlijke tijden, die wij beleven,! omdat Frankrijk zich zoo wapent. Ja, de Engelsche Minister van Marine verzekerde zelfs, dat dezer dagen eens bij nacht! Fransche oorlogsschepen langs de Engelsche kusten laveerden, s c h ij n b a a r om die Fransche visschers te beschermen.

Vriendelijke, trouwe buren, die 's nacht om elkanders erf sluipen, zonder een woord te spreken!

In de Hannoversche Kamer werd een voorstel gedaan, waarbij Z. M. Gouvernement werd verzocht, om van de Duitsche Bondsvergadering maatregelen te verkrijgen, in het belang des vredes. De voorsteller vreesde, dat Frankrijk meer beoogt dan zegt, dat het eerst Oostenrijk zal aanvallen en dan Duitschland, enz. enz., en zou dan veel heil zien in eene alliantie tusschen Oostenrijk, Pruissen, de overige Duitsche Staten en Engeland. Hij beweerde overigens, dat de oorlog door de hoogere- en burgerklasse niet wordt gewenscht, en alleen welkom zou zijn bij de soldaten, de boeren en de geestelijken.

De Volksvertegenwoordigers stemden als één man voor het voorstel, waarover de Minister van Binnenlandsche Zaken geen enkel woord in 't midden bragt, maar waaraan ook hij zijne goedkeurende stem gaf.

De *Times*, over al het rumoer der wereld sprekende maakt de opmerking, dat sedert de wereldtentoonstelling in 1851, die toen een symbool des vredes heette de verschillende Staten van Europa zich meer en meer hebben gewapend, zoodat Frankrijk, Oostenrijk, Duitschland, Holland, Belgie, *Napels*, Spanje, enz. enz., gezamenlijk drie m i l l i o e n m a n n e n onder de wapenen hebben — mannen, die allen in werkeloosheid leven en de menschheid voortdurend in onrust houden. Hij zegt verder: als twee Vasteland's-mogendheden elkander zoo bevochten, dat de bodem bedekt was met dooden, ja dat men die bij tien duizenden kon tellen, dan zoude de wereld bij zulk eene slagting winnen, als het resultaat daarvan was, dat gedurende twintig achtereenvolgende jaren de algemeene wapeningen werden gestaakt en trapsgewijze verminderd.

De heer *Couza*, Hospador van Wallachije en Moldavie, heeft goedgevonden den tegenwoordigen zaakgelastigde der Vorstendommen te ontslaan, en 't geen hij gedaan mogt hebben, sedert de benoeming des heeren *Couza*, te beschouwen als nul en van geener waarde.

Men ziet, de heer *Couza* toont Souverein te zijn, in weerwil of zonder de toestemming der Verhevene Porte, van Oostenrijk, van het Parijsche Vredescongres, en wie meer op dit tranendal tegen hem gestemd mogten zijn.

In Toscane heerscht groote spanning, doch Sardinie is, althans oogenschijnlijk, kalm, terwijl Paus *Pius IX* steeds zegt: »ik tracht mijn volk gelukkig te maken op mijne wijze, en vreemde raad of hulp heb ik niet noodig!» De ultramontaansche partij te Rome, verwondert zich hoogelijk dat *Napoleon III* thans zoo ijverig pleit voor het w e r e l d l ij k bestuur van Italie, overtuigd als hij zijn moet dat hij daardoor eene magtige partij in Frankrijk zelf in hooge mate grieft.

Zij verwondert zich te regt, en ook buiten Italie zijn er, die meenen, dat de Keizer, tegenover die partij, grof spel speelt. Tot nu was het steeds: »ik doe u dit genoegen — help mij met dat!» maar nu schijnt het alsof *Napoleon* den ruilhandel met de ultramontaansche partij moede is en openlijk verkondigt: »ik zal de kerk beschermen, maar zij moet mijne dienaresse zijn!».

En de ultramontaan zou d i e n e n, alleen dienen zonder vooraf bedongen hoog loon?! —

Nooit!

Spanje zal in 1862 eene tentoonstelling houden, en de Portugeesche Vertegenwoordiging heeft drie spoorweglijnen, op het papier getrokken, goedgekeurd.

De Sultan verkeert steeds in geldnood, doch verteert veel, en de Grieksche Regering vraagt een crediet van 2 millioen voor den tijd van nood.

Welken nood, zegt de Regering niet.

Tot Donderdag, lezers, en dan weder over Italie en *Cowley* en .....?

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van 26 *Feb.* De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden voortgezet de discussie over het koloniaal batig slot van 1856. De beraadslaging liep bepaaldelijk over het vraagstuk van assurantiën. De Kamer heeft met 43 tegen 13 stemmen eene motie van orde van den heer *van Eck* verworpen, die strekte, om den wensch te uiten, dat die verzekering binnen vijf jaren geheel ophoude; maar met 33 tegen 23 stemmen aangenomen eene andere motie van orde van den heer *van Hoëvell*, houdende: »De Kamer, volhardende bij hare motie van orde van 21 April jl., acht het in het algemeen belang wenschelijk, dat het bij die motie aangenomen beginsel ruimer toepassing erlange, dan tot dusverre is geschied.» De Minister van Koloniën had zich tegen beide motiën verklaard.

Daarna liep de discussie over de wijze der koffijveilingen van de Handelmaatschappij. De hh. *Sander*, *Slicher* en *van Deinse* hebben het bestaande stelsel van twee groote veilingen bestreden, als tegen het belang van den handel en der schatkist en strijdig met de statuten dier maatschappij.

Zij betoogden, dat zij nu wordt overgeleverd aan eenige groote Amsterdamsche en Rotterdamsche makelaars, die orders combineren, den prijs regelen, en anderen uitsluiten.

Waterhoogte. Arnhem, 26 Feb. 1 43 El; † AP. 8 38. Gev. 4 d.

De **Rijnhoogte** te Keulen den 26 Febr 6 voet 11 duim; 6 voet 10 duim Rijnlandsch.

De Java-berigten deelen o. a. een verslag mede van de expeditie naar Bali Beliling, waar men door een krachtigen aanval den oproerigen *Tembukkel* eerst uit zijn kampong verdreven en hem in 't gebergte nagejaagd heeft, tot dat de bevolking hem uitleverde, nadat een paar dessas, die hem schuilplaats hadden verleend, waren in de asch gelegd.

— Te Briel is het bootje omgeslagen, waarmede iemand zijne vrouw en drie kinderen op de Brielsche boot wilde brengen en zijn alle 4 in de golven omgekomen; alleen de man is gered.

— Den 25 Feb. zijn de pleidooijen in zake van den officier van gezondheid D., bij het Militair Geregtshof te Utrecht voortgezet. De advocaat fiscaal voor 's Konings zee- en landmagt, mr. *J. S. Vernède*, ving aan met de behandeling van het tweede gedeelte zijner rede, en trachtte daarbij, op regtskundige gronden, te betoogen, zoowel de schuldpligtigheid van den appellant, als het regtens strafbare van het feit, hetwelk, naar sprekers overtuiging, als misdaad van vergiftiging behoorde te worden gekwalificeerd, van welke vergiftiging de appellant als de mededader moest worden beschouwd; op alle welke gronden spreker tot bevestiging van het vonnis van den krijgsraad concludeerde.

Vervolgens bekwam de verdediger mr. *E. van Lier* het woord, ten einde, bij repliek, op het rekwisitoir van het officie fiskaal te antwoorden. Doordien het uur der zitting reeds te ver verstreken was, heeft pleiter zich slechts tot nadere ontwikkeling der feiten kunnen bepalen, terwijl de behandeling van het juirdische gedeelte der repliek, zoomede van de duplick, werd verdaagd tot heden voormiddags ten elf ure.

Even als gisteren was het auditorium zeer talrijk, en werden de pleidooijen met klimmende belangstelling gehoord.

Den volgenden dag zijn de pleidooijen voortgezet. De verdediger van den appellant, Mr. *E. van Lier*, heeft zijne termijn van repliek verder bepleit en ten einde gebragt; hij heeft daarbij de regtskundige beschouwingen van het officie fiskaal in het breede bestreden en o. a. doen opmerken, dat indien men met den advocaat fiskaal *D.* als de mededader van den overledene, en de overledene als daderes van de misdaad van vergiftiging (immers geen mededader zonder dader) wilde beschouwen, deze, zoo zij toevallig in het leven ware gebleven, wegens poging tot vergiftiging had behooren gestraft te worden, daar de wet eene dergelijke poging nergens straffeloos laat.

De heer *J. S. Vernede*, advocaat fiskaal, heeft hierop zijne dupliek voorgedragen en de beschuldiging volgehouden. Reeds vroeger had hij als zijne zedelijke overtuiging te kennen gegeven, dat ook *D.* had getracht zich zelven het leven te benemen, ten einde te gelijk met zijne geliefde te sterven. Hij beklaagde dan ook, met den verdediger, de onbezonnen handelwijze, en betreurde met dezen de lezing van dwaze, overdreven romans. Evenwel was hij van oordeel, dat, indien het hof zijne regtsbeschouwingen deelde, het vonnis *a quo* moest worden bevestigd, voor den beklaagde zou dan nog de weg openstaan, om zich ter verkrijging van gratie tot Z. M. den Koning te wenden; want ook hem kwam het voor, dat de op te leggen straf in geene verhouding stond tot de bedreven feiten. Hierna heeft de president *P. Ras* de debatten gesloten, terwijl het hof in deze gewigtige zaak op een nader te bepalen dag uitspraak zal doen.

— Volgens berigten van Java zijn al de groote lijnen van 't ontworpen telegraafnet over Java thans gelegd, vooral door den ijver van den ingenieur *Groll*. Den 30e December was de lijn van Soerabaya naar Soerakarta voltooid.

— Te Amsterdam is een persoon aangehouden, die een valsch bankbillet van f 500 bij een winkelier had uitgegeven.

— Z. K. H. de prins van Oranje heeft als loteling bij de ligting van dit jaar, in de gemeente 's Gravenhage, getrokken het dienstpligtig nommer 1244.

— Men schrijft uit Tiel het volgende:

»Dat op den 19 Febr. ll. de onderscheidene afdeelingen van het »Metalen Kruis» het land rond, zich niet onbetuigd zouden laten, was wel te voorzien. De afdeeling Tiel heeft zich echter door eene even hatelijke als eenvoudige greep onderscheiden, waar zij bepaald de zuster afdeelingen in is voorgeweest, en er dan ook het waardigste loon voor mogt inoogsten. Die geldersche mannen, op het uur van hun feest, zonden een hartelijke maar eerbiedige telegram naar 's Gravenhage tot gelukwensching uit hun boezem, regtstreeks aan Z. M. den Koning. Nog tijdens zij feestelijk aangezeten waren, was eene koninkl dankbetuiging, evenzeer per telegraaf, het welverdie loon voor de feestelingen. Men zal wel niet de geest behoeven te schetsen, die van toen af onder den kr dier oude krijgers heeft geheerscht. Eere zij den vind maar ook eere zij den Koning, die zoo bewees te v s t a a n, wat de oude soldaten bezield had. Dit antwo zegt meer, dan de opgesmukte verslagen in een dagbl

— Naar wij vernemen, heeft de commissie die in zich vereenigd heeft »om de belangen van Winschoten het aanleggen van eenen spoorweg in de provincie G ningen, aansluitende aan de Hannoversche Westbaan, bevorderen,» zich dezer dagen op nieuw bij adres tot Staten-Generaal gewend met het verzoek om het aanh gig wetsontwerp te bekrachtigen, kan het zijn met name daarin van de lijn van Groningen over Winscho op de Westbaan. *Gron. Ct.*

— Aangaande het lot van het ontwerp van wet betr fende de spoorwegen in ons land, vooral van de Noord spoorwegen, wordt aan de *Gron. Ct.* van eene geachte welonderrigte zijde uit 's Gravenhage nog het volgen medegedeeld:

»Wanneer de Regering volhardt, om de concessie aan heeren *Sloet* en *Reuchlin* door te zetten, na gebruik hebben gemaakt van de belangrijkste aanmerkingen in voorloopig verslag van de Tweede Kamer der Staten-Ge raal medegedeeld, dan bestaat er haast geen twijfel aa of de zaak komt tot stand. En men spreekt er van, de Regering het eenmaal voorgestelde plan niet zal late varen. De meeste leden van de Tweede Kamer, al heb ben zij ook gewigtige bedenkingen medegedeeld en belan rijke aanmerkingen gemaakt, zijn er voor, vooral o daarom, omdat het ontwerp zoo veel ondersteuning bij gemeentebesturen heeft gevonden. Deze leden bedenk teregt, dat aller wenschen toch niet vervuld kunnen wo den, en dat er aan elks verlangen met den besten w niet voldaan kan worden. Zoo de hoofdlijnen maar i orde komen, dan zullen de andere lijnen in het vervol hetzij met, hetzij zonder hulp van de Regering, wel t stand komen. De tegenstand, welke er inzonderheid b de leden der Kamer uit Zeeland, Noordbrabant en Lim burg te wachten was, en ook werkelijk aangetroffen werd begint aanmerkelijk te verminderen, omdat deze toch aa hunne zaak, de bevordering van den Zeeuwsch-Limburg schen spoorweg, geen nadeel toebragt. Veeleer is het t verwachten, dat de ondersteuning, welke zij aan de Noor derspoorwegen verleenen, te eeniger tijd ook hunne zaa zal bevorderen en bespoedigen. Immers zoo de Noord spoorwegen niet eerst tot stand komen, dan zal er wel in het geheel niet aan de onderneming, door ondersteu ning van de Regering, van den Zeeuwsch Limburgsche spoorweg te denken vallen.»

Zutphen, 25 Feb. In een weiland, digt bij deze stad gelegen, heeft men, onder opzigt van den heer A. *B. W. Langenberg*, een kolossalen put geboord die vermelding verdient, omdat men er in ons land zelden van die groott aantreft. Die put is over de 12 nederl. el diep, en heeft eenen diameter van bijna 5 ned. el. Bij een lagen water stand van den IJssel stond er reeds voor eenige weken ned. el water in, en men berekent dat dit het minimum zal blijven.

Ambt Ommen, 24 Febr. De plotselinge sterfte onder de varkens wordt hier en daar nog veel waargenomen; onlangs stierven in één nacht van een zekeren landman drie stuks. Het aantal loopvarkens is door deze ziekte bij den veehouder aanmerkelijk verminderd. Van daar waarschijnlijk de hooge prijzen der biggen, als men weet dat voor 5weeksche biggen al reeds is bedongen f 7 per stuk.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

Het oorlogsfregat *Christophe Colomb* is den 23sten dezer te Marseille gearriveerd, komende van Algiers met troepen aan boord. Dit vaartuig is den volgenden dag bereids weer naar Algerie vertrokken.

— Te Orleans wreef eene moeder het hoofd van haar kind, dat aan hoofduitslag lijdende was, in, met eene zalf van reuzel en op water getrokken tabak. Spoedig daarna begon het kind over hoofdpijn te klagen, over te geven, en vóór dat de geneesheer aanwezig was, was het overleden. Men schrijft dit toe aan het in den tabak aanwezige vergift, de nicotine.

— De ter aarde bestelling van Graaf *Dandolo* te Milaan heeft tot eene zeer vreedzame politieke demonstratie aanleiding gegeven. Ten negen ure bevonden zich alle vrienden des overledenen en de geheele Milanesche jongelingschap aan het sterfhuis. Een half uur later ging de lijkstoet op weg; het lijkkleed werd gedragen door de H.H. *Mangiagalli*, *Signoroni*, *Manini* en *Pagliano*, die in 1848 met *Dandolo* Rome verdedigd hebben. Onder het zingen der mis zond de directeur van politie bevel het lijk naar de buitenplaats der *Dandolo*'s te vervoeren. Een der aanwezigen begaf zich hierop naar de politie, om te kennen te geven, dat de familie wenschte, dat de ter aarde bestelling op het kerkhof zou plaats vinden. De directeur niet durvende beslissen, begaf zich tot baron *Bürger*, die den aartshertog gedurende zijne afwezigheid vervangt. Deze stemde toe in het verlangen der familie en nu begaf zich de stoet door de volkrijkste straten, door duizenden gevolgd naar het kerkhof. In doodsche en eerbiedige stilte volgde de onafzienbare menigte de kist, waarop men een driekleurige bloemkrans gelegd had. Na de plegtigheid ging men even bedaard uiteen.

ENGELAND

In Engeland zijn weder twee Israëlieten tot leden van het Lagerhuis gekozen; de heer *Meyer Rothschild* te Hijthe en de heer *Salomons* te Greenwich, de eerste met algemeene stemmen, de laatste met eene vrij groote meerderheid.

— Eens brief uit Rome, van 18 Feb, heldert de zaak van den roomschen doop van *Cavendish* op. Het meisje was 19 jaren, en werd door twee engelsche afvallige dames onder den schijn van vriendschap misleid en overgehaald, om in het klooster *Trinita de Monte* den doop te ontvan-

gen van den ex-anglikaanschen, maar nu roomschen geestelijke *Northcote*. Zij maakte onmiddelijk hare ouders bekend met het gebeurde. Deze, hoogst verontwaardigd, zonden twee protestantsche dames tot de superieure van het klooster af, ten einde haar te onderhouden over zulk eene ongehoorde handeling. „Deze” zoo luidt de brief „ontkende ten stelligste dat zij iets van de zaak wist ofschoon de jonge dame verklaarde, dat de superieure haar niet slechts had gezien, maar zelfs geluk gewenscht na den afloop der plegtigheid. Deze treurige zaak wordt hier zeer besproken en baart groot opzien. De admiraal lord C. zal met het slagtoffer naar Engeland terugreizen, ten einde te beproeven om door geschikt onderwijs, den gekrenkten geest zijner dochter weder in een gezonden toestand te brengen.

DUITSCHLAND.

Het ontzettend ongeluk te Taganrog, aan de zee van Azoff gelegen, bevestigt zich. Door het zachte klimaat en den helderen hemel verlokt: begaven zich ongeveer 3000 menschen op het ijs, in gezelschap van visschers die ter vischvangst uitgingen, die daar eene lievelingsbezigheid is van jong en oud, arm en rijk. De lucht bleef zoo schoon, dat de groote hoop zich telkens verder en verder vooruit waagde, in hoop op rijken buit. Daar kwam plotseling een hevige wind uit het Oosten op, die telkens onstuimiger werd, groote sneeuwmassa's opjoeg en het ijs langs het land deed losgaan, zoodat binnen korten tijd de wijde ijsvelden kraakten en hier en daar losprongen. De ongelukkige menigte dreef, van elk middel tot redding verstoken, de opene, wild bruisende zee in.

Eer twee uren verloopen waren, kon men van het land uit geen teeken van leven aan de zee-oppervlakte meer vernemen. Den volgenden dag dreef eene ijsschol aan de kunst, waarop vijf der ongelukkigen, drie dood en twee van koude verstijfd zaten. De beide laatsten een meisje en een bejaard man, werden in het leven teruggeroepen. Van deze heeft men eene mededeeling bekomen van de ramp, die alle tot nu toe gehoorde onheilen verre overtreft. Het aantal van hen, die in de zee hun graf gevonden hebben, bedraagt ongeveer 3000 personen.

— De regtbank te Stuttgart heeft den 22 den bekenden geschiedschrijver Dr. W. *Menzel* schuldig verklaard aan het misdrijf, den overleden alom beroemden *Zschokke* in een gedrukt werk te hebben gelasterd, en hem te dier zake tot acht dagen vestingstraf en 25 gulden geldboete veroordeeld.

— Te Karlsruhe is het, voor eenige dagen op eene soirée tusschen den franschen gezant en den vrijheer *v B* over de tegenwoordige politieke situatie, tot eene vrij hevige scene gekomen. De Fransche gezant beklaagde zich over de in Duitschland bestaande verbittering en vroeg of deze niet spoedig zou ophouden. De vrijheer *v. B.* antwoordde „dat is niet waarschijnlijk.” *Dan zult gij* ” zeide de eerste op een hevigen toon, *den oorlog hebben.* „Dien hebben wij ook reeds vroeger gehad,” hervatte de laatste „maar ik hoop, dat wij ons weer evenzoo gedragen zullen *als in* 1813 *en* 1814.” De Fransche gezant verliet dadelijk het gezelschap en is, zoo men gelooft, naar Parijs vertrokken, om 's keizers toestemming tot een duel te vragen.

BELGIE.

Dezer dagen had te Brussel het volgende afgrijselijke voorval plaats: Een werkman, in dienst bij een der voornaamste goudsmeden der hoofdstad, had zijn werk vroeger dan naar gewoonte gestaakt, uit hoofde van eene zeer hevige hoofdpijn, gelijk hij zeide.

Des anderen daags moest hij nogmaals om dezelfde reden huiswaarts keeren.

Ten zijnent leed de werkman aan dezelfde pijn, zonder dat zijn toestand nogtans vrees scheen in te boezemen. Maar eensklaps, op den oogenblik, dat niets een dergelijken aanval van wilde ijlhoofdigheid deed voorzien, springt de ongelukkige arbeider van zijnen stoel, en gedreven door eene schrikkelijke zinsverbijstering, werpt hij zich op den gloeijende kagchel, en prangt die uit al zijne krachten tegen zijne borst.

Op de kreten, geslaakt door zijne vrouw, die vruchteloos hem aan deze doodelijke omhelzing wilde ontrekken, snelden er menschen toe en men slaagde er in, den ongelukkige van den kagchel los te maken, die hij bleef omhelzen met het stoïcismus van eene zinneloosheid, die ongevoelig is voor ligchamelijke pijn. Doch reeds bood de voorste ligchaamsoppervlakte van den krankzinnige een onbeschrijfelijk schouwspel aan.

Hij viel, om zoo te zeggen, aan stukken: vernield door de langdurige aanraking met den klomp gloeijend ijzer welke zijne twee armen omstrengelden, die insgelijks afgrijselijk verbrand waren.

De ongelukkige man heeft nog eenige uren geleefd. Hij laat zonder hulpmiddelen eene zwangere vrouw achter moeder van een minderjarig kind.

ASSEN, 1 Maart.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Onder het afdrukken dezer Courant waren onze Hollandsche Telegrafische berigten nog niet aangekomen.

Tot griffier bij het kantongeregt te Winschoten is benoemd Mr. *E. Koning*, thans burgemeester der gemeente Wedde.

— Bij Koninklijk besluit van 24 Februarij 1859 no. 118 is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Haren, de heer *J. F Obbes*, thans ontvanger derzelfde middelen te Ruinen c. a.

— Zondag jl. is alhier geboeid van Amsterdam, waar hij zich tijdelijk ophield, binnengebragt *J. J S.*, woonachtig te Drouwen, beschuldigd van aantasting der eerbaarheid, met geweld uitgevoerd.

— Er is alhier berigt gekomen, dat de vrouw van den brievenfacteur *Vonk* op het 2de gesticht te Veenhuizen door zekeren kolonist *Marchon* gisteren middag te een uur met een mes zoodanig is gestoken, dat zij dien ten gevolge onmiddelijk is overleden; de steek zoude zijn toegebragt juist in het hart. De vrouw laat haar man met 7 of 8 kinderen na.

— In den nacht van den 24sten op den 25sten dezer is er ten huize van *R. M. Lever*, koopman en winkelier te Nieuw Buinen, gemeente Borger, een brutale diefstal gepleegd. Genoemde *Lever*, was voor zijne zaken eenige dagen van daar gegaan en liet zijne dienstmeid *E J. Draaijer*, met twee kinderen alleen te huis.

Van het dak zijn 5 à 6 pannen afgenomen en moet waarschijnlijk de dief of dieven door deze zijn binnengekomen. Van daar is men naar de kamer gegaan, waar de meid en twee kinderen sliepen, en heeft men de deur welke gesloten was met twee krammen of grendels opengebroken en van de bedplank eene vrouwen zak afgenomen, waarin een zilveren reukdoosje, een zilveren knipje, een zilveren horologie met ketting en eene doos met 4 a 5 gulden.

Voorts zijn uit het kabinet 2 groote en eene kleine zilveren lepel, een ziveren reukdoosje, en uit den winkel een doosje met geld, 4 a 5 rollen baai, een rol zak- en halsdoeken, onderscheidene bonte katoenen voor vrouwen kleederen, 3 a 4 pd. koffijboonen, 3 pd. kandij, 2 stuks ongebleekt katoen en 1 rol blaauw batoen genomen.

— In een gedeelte van de oplage van het vorig nummer hebben wij een berigt opgenomen uit Dalen nopens het vinden van het lijk van een man in het Oranje-Kanaal. Wij vernemen daaromtrent nader het volgende: Zekere *J. de B.* van Smilde, werkzaam aan het nieuwe kanaal, verliet den 25sten dezer goed en wel de keet, waarin hij den nacht had doorgebragt; kort daarna werd hij door den brievenbezorger, die denzelfden weg langs moest gevonden liggende in het kanaal. Spoedig werd hij op het drooge gehaald, doch hij was reeds een lijk. Waarschijnlijk heeft hij een overval gekregen waaraan hij gedurig lijdende was. Dat hij zich wegens huisselijke twist en dronkenschap van huis zou verwijderd hebben, gelijk een ander berigtgever heeft gemeld, wordt tegengesproken.

— Uit Meppel schrijft men van 25 Febr.: „Heden is van hier naar Amsterdam vertrokken eene commissie uit den gemeenteraad, bestaande uit vijf leden, teneinde met het hoofdbestuur der Drentsche kanaalmaatschappij te onderhandelen en, zoo mogelijk, eene minnelijke schikking te treffen, nopens de reeds lang bestaande kwestieuse zaak met genoemde maatschappij, waaromtrent verleden herfst, zooals men zich zal herinneren, door de Regtbank te Amsterdam een vonnis ten nadeele van Amsterdam is uitgesproken, geheel tegen de algemeene verwachting. In het belang dezer gemeente is het te hopen, dat alsnu eene transactie in dezen moge gevonden worden, opdat van zijde der gemeente geene gelden in die netelige zaak meer op het spel worden gezet of verspild.

„Als eene bijzonderheid mag zekerlijk wel vermeld worden, dat hier, in den loop dezer week, bij de loting voor de nationale milicie een loteling uit deze gemeente zich bevond, die des morgens vooor de loting op de stadswaag is gewogen en een gewigt had van slechts 25 Ned ponden; voor omstreeks een jaar is hij ook gewogen en was toen 1 Ned. ponden ligter dan nu, zoodat hij weinig of niet meer groeit; hij heeft inderdaad in alles een voorkomen van een 6 a 7jarig knaapje; het is een andere *Simon Paap* die het nieuwsgierig publiek in den lande met goeden uitslag zou kunnen worden vertoond.”

* **Hardenberg**, 25 Feb. Ten vervolge van ons berigt in No. 24 van dit blad, omtrent de festiviteiten, die alhier bij gelegenheid van 's Konings verjaardag plaats gehad hebben, verdient nog bijzondere vermelding dat de H.W Geb heer baron *v. Ittersum*, thans majoor der afdeeling rustende schutterij, alle schutters, welke in 1830 en 1831 onder ZEds kommando waren, in een logement uit eigen fonds feestelijk heeft onthaald en zijne oude krijgsmakkers bij die gelegenheid hartelijk heeft toegesproken, terwijl menige toast op het welzijn des Konings en van het geheele Koninklijke huis werd ingesteld, waarna de oude verdedigers des Vaderlands, met de volmondige verzekering dien avond niet spoedig te zullen vergeten, vrolijk en welgemoed zijn uiteengegaan.

* **Haulerwijk**, 25 Feb. Heden werden onze dorpsgenooten aangenaam verrast door een bezoek van onzen geachten burgemeester Jhr. Mr. *G. W. F. Lijclama à Nijeholt*, die, na het onderwijs in de school van den onderwijzer *H. de Jong* te hebben bijgewoond, met eenige leden van den Raad dezer Gemeente, den reeds bijna afgewerkten rijweg door dit dorp inspecteerde, waarover ZHWG. hoogst voldaan moet geweest zijn en zijne goedkeuring aan de Heeren aannemers moet betoond hebben. Het is te hopen, dat de Provinciën Groningen en Drenthe zich nu ook zullen beijveren, om op eene geschikte wijze met dezen weg aan te sluiten, dewijl daardoor wegens de rigting over Donkerbroek, Hoornsterzwaag, Nieuwehorne, Oudeschoot enz. waar binnen kort een grindweg zal gelegd worden, de route van Groningen naar de Lemmer en zoo naar Holland aanzienlijk kan bekort worden.

Steller dezes kan niet nalaten, deze zaak met *ernst* in de aandacht der betrokkene Gemeentebesturen van Groningen en Drenthe aan te bevelen.

* **Meppel**, 28 Feb. Zaturdagnamiddag omstreeks vier uren ontstond er brand in het gemeentelijk werkhuis alhier. Men is er echter, door de spoedig aangebragte hulp, genoegzaam met den schrik afgekomen, ofschoon reeds het vuur tot den turf was genaderd. Een gedeelte van het uitgepluisde touw is verbrand benevens eenige turf.

* **Makkinga**, 24 Feb. Als eene bijzonderheid mag van hier worden gemeld dat de laatste der vijf zoons van den landbouwer H. D. alhier in de loting der Nationale Militie van dezen jare vallende, een hoog nummer heeft getrokken en even als zijne vier oudere broeders is vrijgeloot; voorwaar een geluk, dat weinige ouders ten deele mag vallen.

* **Anerveensche Kanaal**, 24 Feb. Gisteren avond vierde 't zanggezelschap te dezer plaats, haar jaarlijksch feest. Nadat de actieve als ook de honoraire leden, zich verzameld hadden ten huize van den kastelein *J. Smit*, wiens ruime zaal eene schoone gelegenheid aanbiedt voor dusdanige festiviteit, werd door onzen geachten onderwijzer *Houwing*, tevens directeur van 't gezelschap, het feest met eene korte aanspraak geopend,— en geleid. Intusschen werd aan ZE. door den Secretaris van 't gezelschap, *G. Vos* en in naam der vereeniging, eene fraaije Moderateur-lamp vereerd. De avond werd in gulle vrolijkheid doorgebragt, en wij verblijden er ons over, dat alle de aanwezige leden weder op nieuw hebben ingeteekend.

* **Eelde**, 28 Feb. Vrijdag jl. ten negen uur werden de inwoners dezer plaats verontrust door de mare van brand, welke weldra bleek te zijn in de behuizing, door de Wed. *Stunebrink* bewoond; daar de vlammen zich al spoedig over het geheele huis verspreidden, konde er al zeer weinig van den inboedel geborgen worden; eere echter de lanbouwers *Jan* en *Harte Hartlief* en *Berend de Boer*, welke door de vlammen als het ware zijn heen gedrongen, en gered hebben hetgeen gered kon worden. Wat er al verbrand is kan nog niet worden opgegeven. Het gedaan onderzoek zoo van wege de politie als van wege de Maatschappij, waarbij de goederen verzekerd waren heeft doen blijken, dat de ware oorzaak van het ontstaan der brand geheel in het duister legt, doch ook dat er volstrekt geen kwade trouw bestaat.

* **Sellingen**, 24 Feb. Er is thans in dezen omtrek een zoogenaamde wonderdocter. Alle week houd hij zitting, en dan komen de menschen in grooten getale bij hem, om van allerlei kwalen en ziekten genezen te worden. Die wonderdocter gebruikt geene medicijnen, noch iets van dien aard, alleen door oplegging van zijne hand geneest hij; zijne hand alleen bezit de genezende kracht. Met regt draagt dan deze man den naam van wonderdocter. Is het waarheid, dat hij inderdaad allerlei ziekten en kwalen op zulk eene eenvoudige wijze weet te genezen, dan mag hij wel genoemd worden als weldoener des menschdoms.

Doch welk denkend mensch mistrouwt hier niet de zaak? Hoe is het mogelijk vraagt men zich af, dat men zich zulke dingen nog laat diets maken, en dat wel in eene eeuw, waarin alles naar vooruitgang, verlichting en beschaving streeft.

CORRESPONDENTIE.

Wij hebben een stuk uit Coevorden ontvangen, volgens hetwelk het berigt, uit die stad opgenomen, nopens het vieren van 's Konings verjaardag zeer opgesmukt zou zijn; wij mogen niet veronderstellen, dat onze correspondent der waarheid niet is getrouw gebleven; wij maken evenwel van deze gelegenheid gebruik, om aan alle onze correspondenten dringend aan te bevelen, om ons niet dan ware en naauwkeurige berigten te zenden.

DE VERTELLER ENZ.

De Courier van de Vereenigde Staten deelt de navolgende drie trekken van de zeden in dat land mede:

Een Fransch makelaar had onderscheiden stukken gronds aan een Amerikaansch heer verkocht. Toen de dag der betaling daar was, vertoonde zich de verkooper met het vervallen briefje bij den kooper: „Ik mag u zeer gaarne lijden,” sprak de schuldenaar, „en aan ieder ander dan u zou ik uitstel vragen, maar met u wil ik niet op die wijze handelen; ik geef u mijn woord van eer dat ik u nimmer, noch principaal, noch intrest zal betalen.”

„Inderdaad eene gulle bekentenis,” antwoorde de makelaar, „en ik wil u even openhartig behandelen. Ik ga onmiddelijk een vonnis tegen u vragen.”

„Zoo? Wel nu, wanneer gij de zaak op die manier behandelen wilt, ben ik bereid u een dienst te bewijzen. Een vonnis zal u 40 dollars kosten, ga in de drie huizen van Wal-Street, die op dit lijstje staan; men zal u daar met alle liefde een behoorlijk vonnis tegen mij, voor 10 dollars afstaan.” —

Een ander schuldenaar, wat minder doortrapt, verzocht zijnen schuldeischer uitstel. Deze bewilligde in zijn verzoek, doch gaf te kennen dat hij niettemin, ter verzekering van zijn regt, een vonnis tegen hem zou vragen, waarvan hij echter geen gebruik zou maken.

„O hoe goed zijt gij!” antwoordde de andere met tranen in de oogen. „Nu wil ik u een voorslag doen, waarvan wij beiden voordeel kunnen hebben: ik zal namelijk in het vonnis berusten, hetgeen u 30 dollars op de 40 zal uithalen, en gij geeft mij dan 2 tonnematen steenkolen.” —

De laatste trek is niet de minste. Er woont te New York een zekere M * * *, die drie of viermaal bankroet gespeeld heeft; en zijn grootste vermaak vindt om, met een half vleijend, half loos glimlachje, regts en links de schuldeischers, die op zijn boek voorkomen; te groeten. Een zijner slagtoffers, dien hij halstarrig grijnzende bleef groeten, hoewel geen zijner beleefdheden hem ooit beantwoord werd, verloor op zekeren dag zijn geduld en hield hem staande met de woorden:

„Mijnheer M * * *, gij zijt mij zooveel duizend dollars schuldig.”

„O ja, dat is waar.”

„Welnu, ik scheld u die kwijt, als gij mij wilt beloven mij niet meer te groeten.”

„Onmogelijk, Sir,” antwoordde M * * *, „ik zou voor geen geld ter wereld aan den eerbied, dien ik u verschuldigd ben, te kort doen.”

En het is den armen schuldeischer evenmin mogelijk geweest zijnen schuldenaar te beletten hem te groeten, als denzelven te noodzaken om hem te betalen.

—

De Engelschen zijn toch zeer zonderling in hunne uitvindingen! Onlangs heeft een te Parijs wonende zoon van Albion voorgesteld, om in iedere zaal een groote waterbak te plaatsen, opdat de dames, wier crinolines vuur vatten,

INGEZONDEN STUKKEN.

De directie der *Drentsche Courant* wordt verzocht onderstaande regelen wel te willen plaatsen in haar veelgelezen blad.

In de *Drentsche Courant* van 23 dezer komt een berigt voor over de tooneelvoorstelling van het kader onderofficieren der dd. schutterij alhier.

Aan het einde daarvan, zegt de berigtgever, werd het gordijn andermaal weggeschoven, en men zag boven het tooneel uitgespreid eene vlag, waarop met sierlijke letters stond: „Eendragt maakt magt. Hulde aan Meppel's burgerij."

Dit is zeer onjuist, daar hetzelve geen vlag, maar een expresselijk daartoe vervaardigd transparant was.

Verder luidt het berigt:

„Daarop verscheen het kader met zijn commandant en overige officieren aan 't hoofd op het tooneel, zingende het eerste vers van het volkslied, „Wien Neêrlands bloed."

ook dit is geheel onjuist.

Bij het opgaan van het gordijn stonden aan beide zijden van het transparant de sergeant-vaandeldrager, met het vaandel der schutterij, en een sergeant, met een expresselijk daartoe van goud en zilver op linnen vervaardigd wapen der stad Meppel, staande het cader, met deszelfs commandant en overige officieren aan het hoofd, reeds in eene halve cirkel rondom hetzelve, zingende een toepasselijk schutterslied. Daarop trad een daartoe benoemd corporaal uit hun midden voor het publiek, en verzocht hetzelve met het 2de en 4de vers van „Wien Neêrlands bloed" in te vallen, terwijl het cader voor zoude gaan door te zingen het eerste vers, waarop door genoemden korporaal de Nederlandsche vlag werd ontrold, en het schoone volkslied aangeheven werd.

Dat de heer Kolonel F., van geestdrift vervuld, riep: „leve de Koning!" en het gordijn nogmaals weggeschoven zijnde, het kader, geholpen door het publiek, het bekende lied: „de Koning leve!" aanhief, is waarheid; wij voor ons houden het er echter voor dat de correspondent der *Drentsche Courant* wel zoo verstandig had gehandeld, zoo bij gezorgd had, dat zijn berigt wat juister was geweest, en hij zich had onthouden namen te noemen, iets, dat hier volstrekt niet te pas komt.

Een lid van het kader.

Meppel, 27 Februarij 1859.

Advertentien.

Overleden te Hoogeveen den 22 Februarij 1859, Mejufvrouw HIELKE RAPPARDUS, Wed. van den heer JOHANNES ALBERTUS MEIJER, in den ouderdom van ruim 82 jaren.

Postkantoor Assen.

VERANDERD BRIEVENVERVOER.

De DIRECTEUR van het Postkantoor te Assen brengt ter kennis van het Publiek, dat van af 1 Maart aanst. bij hervatting der Zwolsche Stoomboot en Diligences, met deze dienst brieven naar en over Meppel en Groningen zullen verzonden worden, waarvoor de busligtingen zullen plaats hebben:

Aan 't Stadshuis om $9\frac{1}{4}$ uur 's avonds, en

aan 't Kantoor om $9\frac{3}{4}$ uur 's avonds.

Het Kantoor zal 's avonds geopend zijn van 6—7 en van 9—$9\frac{3}{4}$ uur, Zondags evenwel van 6—7 uur gesloten.

Het buitengewoon postrit, waarmeê deze brieven thans verzonden worden, wordt met 1 Maart gestaakt.

Assen den 25 Februarij 1859.

De Directeur voornd.,
H. S. GRATAMA.

Bij den vleeschhouwer F. J. VAN DER LAAN zal Woensdag den 2 Maart e.k. eene puik vette **KOE**, van pl. m. 1000 halve N. P., geslagt worden, welke den volgenden dag aan den haak zal zijn te bezien, en waarvan een ieder naar genoegen kan bediend worden; verzoekt vriendelijk gunst en recommandatie.

Assen, 1 Maart 1859.

Aan belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat de tweede schipper J. WORST Bz., deze week van **EMMEN** het **ORANJEKANAAL** op den *gewonen tijd* naar

Meppel

zal passeren.

Te Koop:

Een beste bruinbonte **JAGTHOND**, met korte staart. Te bevragen bij JAN ABELES BERGSMA te Veneburen, nabij Makkinga.

Te Huur tegen a.s. Mei:

Een welbeklant ***WINKELHUIS*** en ***BAKKERIJ***, staande in het midden van het Dorp *MAKKINGA*, en aldaar te bevragen bij

J. JANSEN.

Op Vrijdag 4 Maart e.k., 's middags te 12 uur, zullen ten huize van JAN SEINEN te Diever, publiek bij palmslag worden verkocht:

Eene **BEHUIZINGE** en **GRONDEN**, gelegen te Oldendiever, in gebruik geweest bij JANNES GERRITS, en toebehoorende aan den heer J. KLOEKERS.

En ten verzoeke van den heer Jhr. Mr. H. J. L. VAN DER WIJK:

De **VELD-** en **BINNENGRONDEN** in de markte van Diever, aan dezen toebehoorende.

Assen, 28 Febr. 1859.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

Men denkt op 8 Maart aanstaande, 's voormiddags ten 11 ure, bij beslotene briefjes

aan te besteden:

Het BOUWEN van een nieuw HUIS te Zuidwolde, met bijlevering van de noodige MATERIALEN.

ten huize van den kastelein A. R. STEENBERGEN, in 't Gemeentehuis te Zuidwolde, bij wien tevens van nu aan ***bestek*** en ***teekening*** ter inzage voorliggen.

Zuidwolde, 26 Februarij 1859.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Zuidwolde zijn voornemens, op Vrijdag den 11den Maart e.k., des morgens te elf uur, ten Gemeentehuize te Zuidwolde, publiek bij inschrijving en opbod

uit te besteden:

Het BOUWEN van een SCHOOLGEBOUW en ONDERWIJZERSWONING in het gehucht Veeningen, met bijlevering van Materialen.

BESTEK en TEEKENING zullen van af Woensdag den 2 Maart e.k. ten Gemeentehuize ter inzage voorliggen en aldaar verdere inlichtingen te bekomen zijn.

Voorts zullen Bestek en Voorwaarden ter lezing liggen te Meppel in 't Logement *DE WEEM* bij VAN DER WOLDE, te Hoogeveen bij Mej. de Wed. LUINGE en te Dedemsvaart bij VAN DER VECHT.

Zuidwolde den 26 Februarij 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd:
L. H. VAN SONSBEECK.
F. J. TER HAAR, l. S.

Openbare Verpachti[ng]

van

73 BOERENERVEN te KAMPEN, op 27 April aanstaande, waarv[an] Voorwaarden in druk te verkr[ijgen] zijn bij den Boekhandelaar K. HULST aldaar, voor den prijs v[an] ... cent.

BURGERLIJKE STAND.

WOLVEGA, 17 -23 Feb. Geb. Roelof, z. van B. G... frink en C. B. Orsel van Idzard; Tiede, z. van R. va... Sluis en Y. van der Meer van Spanga; Sijbe, z. van ... Huisinga en T. S. Veensma van Noordwolde; Aaltje, d... M. J. Lenstra en A. K. Krol van Steggerda; Koop, z... J. S. Visser en W. K. Jonker van Wolvega; Foekje, d... L. L. van der Woude en G. A. Leemburg van Wol... Hendrik, z. van H. H. de Lange en T. J. de Jong... Spanga. — Ondertr. geene. — Geh. H. S. de Valk e... J. Zwart van Idzard. — Overl. W. van der Mei, v. 77 j... van Idzard; J. J. Dijk, ml. 4 weken van Wolvega; ... Berkenbosch, m. 59 j. geh. van Oldeholtpa; D. A. Woud... m. 18 j, ongeh. van Noordwolde; J. Jacobs, vl. 67 j., ... van Noordwolde; M Jansen, vl 41 j., ongeh. van Frede... oord; T. H. de Boer, 80 j., weduwe van Sonnega.

GASSELTE, 12—26 Feb. Geb. Frederik, z. van He... Baas en Harmke Spreen; Geertien, d. van Salomon Bo... Harmsen en Hillechien Theisens; Hendrik, z. van Pieter H... van Boven en Janna Stoker. — Geh. geene. — Overl. Ge... Dilling, 38 j., echtgenoote van Klaas Zondag; Jan Sti... Dilman, 81 j., weduwnaar van Aaltje Schutrup; Albert P... ter, 29 j., ongeh., z. van Hendrik Plenter en Aaltje Hen... Blaak.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 23 Feb. TARWE nagenoeg onverand[erd]. 134 ₰ witbonte Poolsche f 328; 128 ₰ oude bonte dito f ... 160/2 ₰ nieuwe Bovenl. f 254; 131 ₰ dito f 247. — ROG[GE] in een doen, 126 ₰ Pommer f 190; 118 ₰ Odessa f 150; ... ₰ Petersburger f 162. — KOOLZAAD lager afgegeven; 9 vaten Olie in April £ $76\frac{1}{2}$, Oct. £ $69\frac{1}{2}$. — LIJNZA[AD] in een doen; 107 ₰ Petersburgsche f 315; 99 ₰ Archa[ngel] f 275; 110, 111 ₰ Patna f 345. — RAAPOLIE dadelijk op levering lager afgegeven; op 6 weken f $43\frac{3}{4}$; Vlieg[end] f $42\frac{1}{2}$; Bombay f 41; 1o. Mei f $41\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; Najaar f $39\frac{1}{4}$. LIJNOLIE dadelijk en op levering prijshoudend; op 6 w[e]ken f $31\frac{1}{2}$; Vliegend f $30\frac{1}{4}$; 1o. Maart f $30\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$; A[pril] f $30\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$; Mei f 31; Najaar f 32. — HENNEPOLIE 6/w. $35\frac{1}{4}$; Vliegend f 34. — RAAPKOEKEN per ... stuks f 90 a 93. — LIJNKOEKEN per 104 stuks ... a f 14.

SCHIEDAM, 24 Feb MOUTWIJN f 14 per vat con[tant] voor benoodigden besteed. — JENEVER 100 pct A... proef $17\frac{1}{2}$ a 18 per vat contant bij partij

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1859

	pCt.	25 Feb.	26 Feb.		pCt.	25 Feb.	26 [Feb.]
Nederl. W.S.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{7}{16}$	$63\frac{7}{16}$	*Polen*,			
—	3	$75\frac{3}{4}$	$75\frac{5}{8}$	Aand. fl 500	/	154	18[illegible]
	4	$97\frac{5}{8}$	$97\frac{3}{8}$	Obl.	4	$79\frac{3}{4}$	79[illegible]
Amort Synd.	$3\frac{1}{2}$	93	$92\frac{3}{4}$	*Spanje*, Obl.	$1\frac{1}{2}$	$29\frac{9}{16}$	29[illegible]
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	$140\frac{1}{2}$	141	Obligatien	3	$43\frac{5}{8}$	43[illegible]
O. I. Leening	4	$97\frac{1}{8}$	$96\frac{3}{4}$	Binnenl.	3	$39\frac{13}{16}$	40[illegible]
Aand.H. Spw.				Amortisable		9	
—— R.——	$4\frac{1}{2}$			Bewijs. Coup.			
Ned. B.				*Oostenrijk*,			
Maats. Weld.				Oblig. Goll	5	$72\frac{1}{2}$	
Rusland,				—— ——	4	5:	
Obl Hope	5	$103\frac{1}{2}$	103 1/	——Metal.	5	$64\frac{1}{8}$	64[illegible]
Cert. 1831/33	5			— RenteA.	5	$76\frac{1}{4}$	77
Dito 1840	4	$84\frac{13}{16}$	$84\frac{1}{4}$	— Nation.	5	$66\frac{1}{8}$	67[illegible]
— Stieglits	4	$84\frac{13}{16}$	$84\frac{3}{8}$	—— ——	$2\frac{1}{2}$	$33\frac{3}{16}$	33[illegible]
— Nieuwe	4			*Belgie*, Cert.	$2\frac{1}{2}$		
— 5e Serie	5	$95\frac{1}{2}$	$96\frac{1}{4}$	Rothschild	$2\frac{1}{2}$	52	[illegible]
— 1855 6eS,	5	100	100	*Portug.*, Obl.	3	$44\frac{3}{4}$	44[illegible]
— van Ass.	6	65	$64\frac{3}{4}$	Brazilien	5	$98\frac{1}{4}$	98[illegible]
				Weener aandeelen	4		

25 Febr. Op lager afkomende duitsche koersen waren Oostenrijksche fondsen merkelijk flaauwer, en in navolging min of meer de overigen; de handel was in eerstgenoem[de], Russische, Portugesche en Spaansche, vrij levendig.

26 Febr. De markt was heden op hooger afkomende [buitenlandsche] tenlandsche koersen algemeen williger, vooral echter me[t be]trekking tot de Oostenrijksche fondsen.

den brand zouden kunnen blusschen, door in dien bak te springen. Thans heeft een ander uitgevonden, om in de crinolines pijpen te maken en die met water te vullen; bij het openen van een kraantje, wordt de geheele crinoline en alle volants van den japon met water overstroomd.

In een Engelsch Weekblad „*the Alliance*" lazen wij onlangs onder de correspondentie-berigten een akeligen brief van eens dronkaards hand, die van vreeselijke verwijtingen getuigt. Hij schrijft o. a.:

„Gave God dat ik de rook en vlammen van elke kroeg in Bristol mogt zien opstijgen als die van Sodom en Gomorrah in vroeger dagen . . . . . . Er was nimmer een grooter dronkaard dan ik, en toch kan ik zeggen mij nimmer bedronken te hebben in mijn eigen huis, en zoo zijn er zoo velen! — Er zijn er duizenden met mij, die geen dronkaards zouden geworden zijn, hadden er geen kroegen open gestaan. Hoe gelukkig had ik kunnen zijn, terwijl mij het harte nu breekt van jammer en ellende, en vertwijfeling mij ontzet; ik had gelukkig kunnen zijn! . . . . Ik ben tot na aan den dood gebragt door de kroeg, die daar tot een handel in menschenbloed geopend staat, want nu schrijf ik u deze op mijne knieën, niet meer in staat om regt op te kunnen zitten. Ach Mr., ik verloor alles door de kroeg. Ik offerde daaraan een lieve en jonge vrouw op, haar en hare kinderen, ik gaf ze allen dien duivel over! . . . . Ik zoek rust maar vind die niet! — Als een waanzinnige weet ik niet wat te doen! — In den nachtelijken droom zie ik mijne vrouw en mijne kinders in den hemel, en ik . . . . . een vijand! Ach, vertel het, ter waarschuwing van anderen . . . . ."

Wat doet gij daar Jaantje? — Wel vader, ik verf het voorschootje van mijn pop rood. — Maar waarmede verft gij dan? — Met jenever! — Jenever? wie leerde je, dat de jenever rood kan verwen? — Wel, moeder, die me gisteren zei, dat de jenever uw neus zoo rood maakte en ik dacht dat . . . . . . — Hier Mietje, dadelijk dit kind naar bed! . . . .

„Het is toch sterk he" — zeide een dronkenlap, [die op] den Dam te Amsterdam naar het leggen der gaz-p[ijpen] stond te kijken, tot een oud vrouwtje — „'t is toch [sterk] hé! op de schans stoken ze 't vuur en hier hebben [ze het] licht van." — „Ik vind het nog veel sterker," antwo[ordde] het moedertje — „dat ze in Schiedam den jenever st[ooken] en jij er in Amsterdam dronken van bint, hi hi!"

—

De regtbank te Doornik [Belgie] heeft onlangs zekere *Josepha Robert* tot vijftien dagen gevangenisstraf ve[roor]deeld, ter zake van grafschennis. Deze vrouw wroet[te] in de grafkuilen, om beenderen en andere ligchaamsd[eelen] er uit te halen, die, wanneer een dienstpligtige ze i[n zijn] zak draagt, hem bij de loting een hoog nommer [doen] trekken. De jongelingen, die haar in het werk stelde[n, heb]ben haar voor dat ijselijk bedrijf betaald. Welk e[en bij]geloof in onze verlichte (?) eeuw.

Gedrukt bij **GRATAMA** te ASSEN.